

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL CRAIOVA
SECȚIA I CIVILĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 07 Aprilie 2016

Completul constituit din:

Președinte:

Judecător:

Grefier :

Pe rol, judecarea apelului declarat de reclamantul, cu domiciliul în, împotriva sentinței civile nr., pronunțată de Tribunalul Mehedinți – Secția I Civilă în dosarul nr., în contradictoriu cu intimata-pârâtă, cu sediul în, având ca obiect pretenții.

La apelul nominal făcut în ședință publică au lipsit părțile.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează următoarele:

- acest termen de judecată a fost acordat pentru respectarea principiului contradictorialității procesului civil,

- prin serviciul registratură părțile au depus note scrise prin care-și exprimă opinia asupra problemei de drept ce vizează termenul de prescripție prevăzut de dispozițiile Legii 247/2005,

- în cauză se cere și judecarea în lipsa părților.

Curtea, ia act că părțile au depus în scris punctul de vedere referitor la cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea problemei de drept ivite și, având în vedere că se cere și judecarea în lipsa părților, rămâne în pronunțare asupra admisibilității acesteia.

CURTEA,

Având nevoie de timp pentru a delibera, în baza dispozițiilor art. 396 Cod proc. civ., va amâna pronunțarea asupra admisibilității cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept ce vizează termenul de prescripție prevăzut de dispozițiile Legii 247/2005, Titlu VII, art. 18¹.

Pentru acest motiv,

DISPUNE:

Amână pronunțarea asupra admisibilității cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 14 aprilie 2016.

Pronunțată în ședință publică, azi, 07 Aprilie 2016.

Președinte,

.....

Judecător,

.....

Grefier,

.....

..... 07 aprilie 2016

CURTEA DE APEL CRAIOVA
SECȚIA I CIVILĂ

ÎNCHEIERE

Sedința publică de la 14 Aprilie 2016

Completul constituit din:

Președinte:

Judecător:

Grefier :

Pe rol, judecarea apelului declarat de reclamantul, cu domiciliul în, împotriva sentinței civile nr., pronunțată de Tribunalul Mehedinți – Secția I Civilă în dosarul nr., în contradictoriu cu intimata-pârâtă, cu sediul în, având ca obiect pretenții.

La apelul nominal făcut în ședință publică au lipsit părțile.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează că mersul dezbaterilor asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept ce vizează termenul de prescripție prevăzut de dispozițiile Legii 247/2005, Titlu VII, art. 18¹, a fost consemnat în încheierea de ședință din data de 07.04.2016, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera asupra acesteia, a amânat pronunțarea la data de 14.04.2016, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

CURTEA,

Deliberând asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, constată următoarele:

I. Verificând admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, se reține că:

1. de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. art. 18 ind. 1 alin. 4 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, în corelare cu dispozițiile art. III din OUG nr. 62/2010 și ale art. unic din OUG nr. 4/2012, aprobată prin Legea nr. 117/2012, depinde soluționarea pe fond a cauzei, respectiv trebuie stabilit dacă acțiunii pendinte i se aplică termenul de prescripție prevăzut de dispozițiile art. 18 ind. 1 alin. 4 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, iar, în caz afirmativ, dacă acel termen este afectat de o cauză specială de suspendare a prescripției extinctive, în reglementarea dată de dispozițiile art. III din OUG nr. 62/2010 și ale art. unic din OUG nr. 4/2012, aprobată prin Legea nr. 117/2012

Trebuie menționat că modificările succesive și repetate ale legilor de retrocedare au lăsat necorelate o serie de prevederi legale, în concurs cu condamnările repetitive ale României în ceea ce privește nerespectarea dreptului la proprietate, consacrat de prevederile art. 1 din Protocolul nr. 1 al CEDO, ceea ce a condus într-un final la pronunțarea unei hotărâri pilot în materie;

2. problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre, astfel cum rezultă din jurisprudența publicată până în prezent;
3. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 14 Aprilie 2016.

II. Expunerea succintă a procesului:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Mehedinți la data de 04.05.2015, sub nr., reclamantul a chemat în judecată, solicitând obligarea acesteia la plata sumei de 5952, 22 lei, reprezentând despăgubirile pentru imobilele preluate în mod abuziv.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că la data de 25.04.2010 a primit decizia nr., dată în dosarul de despăgubiri nr.

Constatând că nu primește suma cuvenită s-a deplasat la sediul, de unde i s-a comunicat că a fost întrerupt sistemul de plată începând cu data de 15 mai 2010 urmând să revină, atunci când acesta va fi reluat.

La data de 01.01.2014 a mers din nou la fiind primit în audiență unde un jurist care l-a sfătuit să formuleze o cerere la care să atașeze decizia de plată nr. și că bani îi va primi în cont la

Reclamantul a arătat că ulterior i s-a returnat întreaga documentație cu motivarea că nu a valorificat titlul de despăgubire în termenul legal de 3 ani de la data comunicării acestuia.

S-a susținut că în conformitate cu disp. art. 18¹ alin. 4 cap. V din Titlul VII ale Legii 247/2005 nu există nici un termen de prescripție, iar în cei 3 ani au fost sistate plățile în perioada 15 mai 2010 – 15 mai 2013, el neavând nici o vină.

La cererea de chemare în judecată a fost atașată copia certificată a Deciziei nr. cuprinzând titlul de despăgubire în favoarea reclamantului în cuantum de 5952, 22 lei, răspunsul în urma cererii formulată de reclamant, extras din Legea 247/2005.

.... a formulat întâmpinare, invocând excepția tardivității introducerii cererii de chemare în judecată cu privire la emiterea titlului de plată aferent deciziei nr. 7501/2010.

În susținerea excepției tardivității, pârâta a arătat că în conformitate cu art. 18¹ secțiunea I din Titlul VII al legii 247/2005 astfel cum a fost modificat prin titlul I al OUG 81/2007, titlurile de despăgubire puteau fi valorificate de către deținătorul acestora în sensul manifestării exprese a opțiunii sale în cazul de față pentru emiterea unui titlu de plată ori de conversie în condițiile art. 14 cu respectarea termenelor și a limitărilor prev. de art. 3 lit. h din titlul VII al legii 247/2005.

S-a susținut că nevalorificarea titlului de despăgubire în termenul de prescripție de 3 ani și neconstituirea dosarului de opțiune are ca și consecințe prescrierea dreptului de a solicita instanței suma prevăzută în titlul de despăgubire.

Pârâta a invocat dispozițiile OUG nr. 62/2010 și ale OUG nr. 4/13.03.2012 potrivit cărora procedura privind constituirea dosarului de opțiune nu a fost suspendată, termenul prev. de art. 18¹ alin. 4 cap. V din legea 247/2005 operând în exercitarea dreptului de opțiune pentru emiterea unui titlu de plată ori de conversie, respectiv pentru valorificarea titlului de despăgubire.

Pârâta a concluzionat că în situația în care reclamantul ar fi constituit în termen legal un dosar de opțiune în temeiul deciziei Comisiei Centrale nr. ar fi putut beneficia de un titlu de plată emis și plătit în mod efectiv de Ministerul Finanțelor Publice.

Prin sentința civilă nr., Tribunalul Mehedinți – Secția I Civilă a respins cererea formulată de reclamantul în contradictoriu cu pârâta

A reținut că demersul juridic urmărit de reclamant prin introducerea cererii de chemare în judecată are ca scop emiterea titlului de plată, urmare a deciziei 7501/29.01.2010 privind acordarea de despăgubiri.

La data de 25.04.2010, reclamantul a primit Decizia nr., emisă de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, cuprinzând titlu de despăgubire în cuantum de 5952, 22 lei.

În art. 4 din Decizia nr. se stipulează „pentru valorificarea prezentei decizii se va urma procedura prevăzută la capitolul V din Titlul VII – Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv din legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietăți și justiției”.

Prin OUG nr. 81/2007 a fost modificat și completat Titlul VII - Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv din legea nr. 247/2005.

Astfel art. 18 a fost modificat având următorul cuprins: "după emiterea titlurilor de despăgubire aferente va emite pe baza acestora și a opțiunilor persoanelor îndreptățite un titlu de conversie și/sau un titlu de plată...titlurile de plată vor fi remise Direcției pentru Acordarea Despăgubirilor în Numerar în vederea efectuării operațiunilor de plată."

Prin aceeași OUG nr. 81/2007, în legea 247/2005 a fost introdus un nou capitolul, după capitolul V¹ intitulat „valorificarea titlurilor de despăgubire cuprinzând articolele 18¹, 18⁹".

Potrivit art. 18¹ titlurile de despăgubire pot fi valorificate de deținători acestora într-una din modalitățile prevăzute în prezenta secțiune, respectiv dacă titlul de despăgubire este emis pentru o sumă de maxim 500.000 lei (cum este cazul de față), titularul are posibilitatea să solicite fie realizarea conversiei în acțiuni emise de fondul proprietatea, fie acordarea de despăgubiri în numerar, să solicite primirea de titluri de plată, în condițiile art. 14¹ și cu respectarea termenelor și a limitelor prevăzute la art. 3 litera h din lege.

În art. 18¹ alin. 4 se prevede în mod expres faptul că titlurile de despăgubire se valorifică în termen de 3 ani de la data emiterii acestora care însă nu expiră mai devreme de 12 luni de la prima ședință de tranzacționare a acțiunilor emise de Fondul Proprietatea.

În art. 18² este prevăzută procedura administrativă concretă de valorificare a titlurilor de despăgubire, respectiv (în cazul de față fiind o sumă până la 500.000 lei) dacă optează pentru primirea exclusiv de despăgubiri în numerar să se prezinte personal sau prin mandatar cu procură autentică la Direcție care după reținerea titlului de despăgubire în original îi va transfera despăgubirea în numerar în termen de 15 zile.

Deși în art. 4 din Decizia nr. prin care a fost emis titlul de despăgubire în cuantum de 5952, 22 lei comunicat reclamantului s-a stipulat în mod expres că pentru valorificarea Deciziei se va urma procedura prevăzută la capitolul V¹ din Titlu VII al legii 247/2005 (capitol introdus prin OUG nr. 81/2007), reclamantul nu a urmat procedura administrativă pentru valorificarea titlului său de despăgubire în sensul că nu și-a manifestat opțiunea prin care urma să fie făcută efectiv plata.

Cum, posibilitatea valorificării titlurilor de despăgubire, în sensul manifestării opțiuni de către deținător este limitată în timp prin lege (disp art. 18¹ alin. 4 introdus în legea 247/2005 prin OUG nr. 81/2007) la un termen de 3 ani de la data emiterii, instanța a constatat prescris dreptul de valorificare al titlului de despăgubire.

Prin OG nr. 4/13.03.2012 aprobată prin Legea 117/04.07.2012 a fost suspendată până la data de 15 mai 2015, emiterea titlurilor de despăgubire, a titlurilor de conversie, precum și procedurile privind evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri prevăzute în titlul VII din Legea nr. 247/2005.

Prin Legea 114/4.07.2012 a fost modificat art. III din OUG nr. 62/2010 în sensul că a fost suspendată emiterea titlurilor de plată prevăzute în titlul VII din legea 247/2005 până la data de 15 mai 2013, iar conform alin. 2 persoanele care până la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență, au optat pentru acordarea titlurilor de plată, dar acestea nu au fost emise puteau opta pentru conversia titlurilor de despăgubiri în acțiuni emise de Fondul Proprietatea, în timp ce persoanele care nu fac o asemenea opțiune vor primi titluri de plată după expirarea termenului de suspendare.

Suspendarea prevăzută de aceste acte normative nu a fost de natură să întrerupă cursul prescripției extinctive pentru persoanele care erau beneficiare ale titlurilor de despăgubire și care în 3 ani de la emiterea acestora puteau să le valorifice în sensul constituirii dosarului de opțiune.

Având în vedere dispozițiile legale arătate, instanța a respins acțiunea formulată de reclamantul ca neîntemeiată.

Împotriva acestei hotărâri a promovat apel reclamantul, motivând că termenul de prescripție nu se stipulează în Legea nr. 247/2005 și ca a mers la Fondul Proprietatea de mai multe ori pentru a depune decizia pentru continuarea procedurilor prevăzute de lege, însă de

fiecare data a fost îndrumat sa revină atunci cand plățile se vor relua deoarece din 15 mai 2010 si pana in 01.01.2014 plățile au fost sistate.

Din anul 2010 de cand s-a emis decizia nr. si pana pe 01.01.2014 nu i s-a primit decizia pentru procedura prevăzuta de lege.

In octombrie 2012 a fost din nou la primind același răspuns, sa revină cand se vor relua plățile, deoarece se lucrează la o noua lege care sa reglementeze situația dosarelor existente.

Activitatea a fost intrerupta timp de 3 ani si 6 luni, din data de 15.05.2010 pana in 01.01.2014.

Pe data de 17.05.2013, Guvernul României prin asumare de răspundere a promulgat Legea nr. 165/2013, pentru a elimina anomaliiile săvârșite de funcționarii-ului.

Legea nr. 165/2013 art. 41 alin. 1 stipulează următoarele:

"Plata sumelor de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, precum și a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi, se face în termen de 5 ani, în tranșe anuale egale, începând cu 1 ianuarie 2014."

Legea prevede clar prin art. 41 alin 1, ca dosarele lucrate înainte de apariția aceste legi (nu prevede luni, ani sau zile) beneficiază incepand cu data de 01.01.2014 de 5 transe egale in 5 ani.

Reclamantul având un dosar din care a reieșit o decizie cu o suma de 5.952,22 RON poate fi plătită într-o singura transa.

De aceea, a cerut sa fie îndreptată sentința civila nr. 53 din 29.09.2015 și să fie obligată parata ca in termen rezonabil sa îi primească decizia nr., sa urmeze procedura pentru a-și primi suma ce i se cuvine, de 5.952.22 RON.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Reclamant:, petent in dosarul de fata, in vederea faptului ca prescripția de 3 ani invocata de ar fi abrogată.

De asemenea, specifică în continuare că art. 41-(1) nu ar prevede prescrierea, deoarece dosarele aprobate de CSSD inainte de intrarea in vigoare a legii 165/2013, precum si a sumelor de bani stabilite prin hotărâri judecătorești ramase definitive si irevocabile la data intrării in vigoare a prezentei legi, se face in termen de 5 ani in transe anuale egale, incepand cu 01.01.2014.

Înainte de intrarea in vigoare legii 165/2013 nu s-ar specifica nici 3 ani, nici 10 ani prescripție, doar cuvântul inainte, fara sa prevadă vreun termen de prescripție.

Aceasta prescripție invocata de parata nu avea cum sa nu fie anulata de Legea nr. 165/2013, deoarece sistarea funcționarii a fost din data de 15 mai 2010 - 17 mai 2013.

In aceasta perioada de 3 ani,-ul nu a funcționat, deoarece DNA București a făcut cercetări penale impotriva fostei președinte

2. Pârâta, arată următoarele:

Față de mențiunea instanței de judecată "*dacă termenul de prescripție prevăzut de art. 18 ind. 1 din Titlu VII al Legii nr. 247/2005 a fost suspendat de OUG nr. 4/2012*", fac următoarele precizări:

Potrivit articolului unic din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 4/13.03.2012 privind unele măsuri temporare în vederea consolidării cadrului normativ necesar aplicării unor dispoziții din titlul VII "Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv" al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, se suspendă, pe o perioadă de 6 luni, emiterea titlurilor de despăgubire, a titlurilor de conversie, precum și procedurile privind evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri, prevăzute de Titlul VII "Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv" din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.

Așa cum a precizat prin apărările depuse în cauza dedusă judecătii, a solicitat să se constate faptul că în perioada prevăzută de actul normativ mai sus menționat procedura privind valorificare CCSD (titluri de despăgubire emise de Comisia Centrală) nu a fost suspendată.

Prin Decizia nr. 802 din 27 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 24 octombrie 2012, ale cărei soluție și considerente sunt valabile și în prezenta cauză, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2012, prevăzând suspendarea emiterii titlurilor de despăgubire, a titlurilor de conversie, precum și procedurile privind evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri, nu aduc atingere existenței dreptului de proprietate.

Soluția legislativă adoptată reprezintă o normă temporară care nu aduce atingere înseși substanței dreptului la valorificarea titlurilor de despăgubire, obligația statului urmând a se executa după acest termen.

Astfel, Curtea Constituțională a statuat prin decizia mai sus menționată că prevederile OUG nr. 4/2012 nu aduc atingere existenței dreptului de proprietate, în speță, nefiind afectat deci nici dreptul de opțiune al persoanelor îndreptățite.

Mai mult decât atât, prin Decizia nr. 1242 din 22 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 10 ianuarie 2012, ale cărei soluție și considerente sunt valabile și în prezenta cauză, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010, prevăzând suspendarea emiterii titlurilor de plată cuprinse în titlul VII "Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv" din Legea nr. 247/2005, nu aduc atingere existenței dreptului de proprietate, dat fiind faptul că în art. III alin. (2) se prevede o modalitate temporară de exercitare a acestui drept, respectiv valorificarea pentru o perioadă de 2 ani a titlurilor de despăgubire emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor prin conversia acestora în acțiuni emise de Fondul "Proprietatea" corespunzător sumei pentru care a fost formulată opțiunea.

Nu în ultimul rând, precizează că prin Sentința civilă nr. 68/23.06.2015 pronunțată de Curtea de Apel Târgu-Mureș, instanța de judecată, într-o speță asemănătoare, a statuat că "modalitatea de valorificare a titlurilor de despăgubiri nu a fost suspendată sau întreruptă, nefiind afectată de intrarea în vigoare a prevederilor Ordonanțelor, întrucât aceștia puteau să-și manifeste expres opțiunea, chiar în perioada de activitate a actelor normative precitate".

Având în vedere dispozițiile Curții Constituționale și hotărârea judecătorească mai sus menționată precum și faptul că în perioada de suspendare ..., prin Direcția pentru Acordarea Despăgubirilor în Numerar, a înregistrat cereri de opțiune a persoanelor îndreptățite privind valorificarea titlurilor de despăgubire emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, apreciază că termenul de prescripție nu a fost suspendat de OUG nr. 4/2012.

Față de mențiunea instanței de judecată "dacă Legea nr. 165/2013 e de natură să întrerupă acest termen de prescripție", precizează următoarele:

Prin Legea nr. 165/2013 a fost reglementată o nouă procedură cu privire la soluționarea dosarelor constituite în temeiul legilor din domeniul restituirii proprietăților, inclusiv o nouă procedură de emiterie a titlurilor de plată și plată a acestora.

Mai mult decât atât, în cuprinsul noii legi se regăsesc anumite dispoziții tranzitorii care reglementează modalitatea punerii în executare a hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile pronunțate de instanțe în domeniul restituirii proprietăților, precum și modalitatea ducerii la îndeplinire a obligațiilor CCSD stabilite ca urmare a aprobării de către aceasta a anumitor dosare de despăgubire până la intrarea în vigoare a noii legi.

Potrivit art. 50 lit. c) din Legea nr. 165/2013 articolele 13, 14, 14², 15 literele a)-d) și f), articolele 16, 17, 18, 18¹, 18², 18³, 18⁴, 18⁵, 18⁶, 18⁷, 18⁸, 18⁹ și articolul 22 din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice dispoziție contrară prezentei legi se abroga.

Conform art. 41 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, „plata sumelor de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, precum și a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi, se face în termen de 5 ani, în tranșe anuale egale, începând cu 1 ianuarie 2014”.

Potrivit art. 22 alin. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 401/19.06.2013, „Titlurile de plată aferente titlurilor de despăgubire se emit în ordinea de înregistrare a dosarelor de opțiune constituite la anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013 și a titlurilor de despăgubire emise în condițiile art. 41 din aceeași lege.”

Acest punct de vedere a fost însușit de majoritatea instanțelor judecătorești, în acțiuni având ca obiect emiterea titlului de plată, reținând că în calitate de persoană îndreptățită nu a făcut dovada ca, anterior introducerii prezentei acțiuni, ar fi parcurs procedura administrativă stabilită în Titlul VII al Legii nr. 247/2005, în sensul de a solicita Direcției pentru acordarea Despăgubirilor în Numerar din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, în termenul de 3 ani prevăzut de art. 18 ind. 1 alin 4. din Legea nr. 247/2005, emiterea unui titlu de plată sau a unui titlu de conversie, prin constituirea unui dosar de opțiune, (a se vedea Sentința civilă nr. 263/13.11.2015 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 1017/59/2015, Sentința civilă nr. 1492/17.11.2015 pronunțată de Tribunalul Iași, Secția a II-a Civilă de Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 3373/99/2015, Sentința civilă nr. 1232/24.09.2015 pronunțată de Tribunalul Constanța, Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 2755/118/2015).

Prin urmare, apreciază că termenul de prescripție privind valorificarea titlurilor de despăgubire se întrerupe, întrucât noua legislație a abrogat dispozițiile art. 18¹ din titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005, cu modificările și completările ulterioare.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

1. redarea normelor de drept interne ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție:

“Cum se interpretează dispozițiile art. 18 ind. 1 alin. 4 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, în corelare cu dispozițiile art. III din OUG nr. 62/2010 și ale art. unic din OUG nr. 4/2012, aprobată prin Legea nr. 117/2012, respectiv dacă termenul de prescripție prevăzut de dispozițiile art. 18 ind. 1 alin. 4 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005 este afectat de o cauză specială de suspendare a prescripției extinctive, în reglementarea dată de dispozițiile art. III din OUG nr. 62/2010 și ale art. unic din OUG nr. 4/2012, aprobată prin Legea nr. 117/2012.”

Art. 18 ind. 1 alin. 4 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005:

„Titlurile de despăgubire se valorifică în termen de 3 ani de la data emiterii, care însă nu expiră mai devreme de 12 luni de la prima ședință de tranzacționare a acțiunilor emise de Fondul „Proprietatea”.

Art. III din OUG nr. 62/2010:

„1) Se suspendă emiterea titlurilor de plată prevăzute în titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 15 mai 2013.

(2) Persoanele care, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, au optat pentru acordarea titlurilor de plată, dar acestea nu a fost emise de, pot opta pentru conversia titlurilor de despăgubire în acțiuni emise de Fondul „Proprietatea”. Persoanele care nu optează pentru conversia titlurilor de despăgubire în acțiuni emise de Fondul „Proprietatea” vor primi titluri de plată după expirarea perioadei de suspendare prevăzute la alin. (1), potrivit procedurii stabilite prin titlul VII din Legea nr. 247/2005, cu modificările și completările ulterioare.

Art. unic din OUG nr. 4/2012, aprobată prin Legea nr. 117/2012:

6
„1) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se suspendă, până la data de 15 mai 2013, emiterea titlurilor de despăgubire, a titlurilor de conversie, precum și procedurile privind evaluarea imobilelor pentru care se acordă despăgubiri, prevăzute de titlul VII "Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv" din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În perioada prevăzută la alin. (1), personalul din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților întocmește și ține la zi evidența dosarelor de despăgubire, înregistrate în mod legal la aceasta, înregistrează noi dosare de despăgubiri, analizează documentația existentă în aceste dosare în vederea soluționării legale a cererilor de despăgubire și ia măsurile necesare în scopul inventarierii și arhivării dosarelor de despăgubire depuse de către persoanele îndreptățite.”

2. prezentarea jurisprudenței proprii instanțe:

La nivelul Curții de Apel Craiova nu a fost identificată nicio speță relevantă;

3. prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei :

Singura parte care a depus jurisprudență exclusiv în susținerea punctului său de vedere, în ceea ce privește aplicabilitatea termenului de prescripție, a fost intimata, fiind invocate în acest sens sentința nr. 68/23 06 2015 a Curții de Apel Mureș, sentința nr. 263/13 11 2015 a Curții de Apel Timișoara, sentința nr. 149/17.11. 2015 a Tribunalului Iași, sentința nr. 1232/24 09 2015 a Tribunalului Constanța, care vor fi atașate la prezenta încheiere.

Cu toate acestea, sentința nr. 149/17.11. 2015 a Tribunalului Iași a fost desființată de Curtea de Apel Iași, prin decizia 406/2016, ceea ce este de natură a **evidenția caracterul neunitar al jurisprudenței naționale consultate.**

4. alte aspecte apreciate a fi relevante:

Trebuie redată expunerea de motive care a stat la baza adoptării OUG nr. 4/2012, pe care instanța o consideră extrem de relevantă pentru a descrie starea de fapt și de drept existentă la acel moment:

„În contextul implementării hotărârii-pilot pronunțate de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României,

având în vedere urgența și necesitatea adoptării unor măsuri care să permită concretizarea dreptului privind acordarea despăgubirilor, rezultate din aplicarea legilor privind restituirea proprietăților, astfel încât persoanele îndreptățite să poată beneficia de acordarea unor despăgubiri certe, previzibile și predictibile, în conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului,

având în vedere faptul că în acest moment nu mai există un mecanism instituțional și legal prin care să se concretizeze dreptul persoanelor îndreptățite la acordarea despăgubirilor și prin urmare se impune acordarea unui interval de timp în vederea identificării de către statul român a unor soluții financiare privind continuarea procesului de acordare a despăgubirilor,

întrucât Fondul Proprietatea, creat pentru despăgubirea foștilor proprietari, a înregistrat, potrivit ultimelor date statistice, o scădere accelerată a participației statului român, prin Ministerul Finanțelor Publice, în urma conversiei în acțiuni a titlurilor de despăgubire emise de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor,

întrucât, din cauza obligativității parcurgerii tuturor etapelor procesului de elaborare legislativă, momentul epuizării Fondului Proprietatea nu poate fi corelat cu momentul adoptării actului normativ privind implementarea hotărârii-pilot, care va reglementa, pe lângă

măsurile privind reformarea legislației în domeniu, și modul în care va continua procesul de acordare a despăgubirilor,

având în vedere faptul că, ulterior momentului epuizării Fondului Proprietatea, prin emiterea de titluri de despăgubire de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, în lipsa unei participații a statului la Fondul Proprietatea, nu mai pot fi parcurse toate etapele procesului de acordare a despăgubirilor reglementate de către titlul VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că persoanele îndreptățite se află în imposibilitatea exercitării după această dată a dreptului de opțiune privind dreptul la despăgubire sub formă de acțiuni la Fondul Proprietatea,...

Chiar dacă legea impune expunerea unui punct de vedere și din partea instanței de judecată, Curtea apreciază că opinia sa nu poate fi tranșantă de o parte sau alta a interpretărilor aplicabile speței, pentru că o eventuală antepunere poate fi sancționată de către părțile litigante prin formularea unei cereri de recuzare.

Cu toate acestea, Curtea consideră că poate formula unele întrebări, pe care instanța superioară le poate supune aprecierii sale în pronunțarea unei soluții.

Astfel, de vreme ce legiuitorul, prin expunerea de motive consemnată la începutul OUG nr. 4/2012 recunoaște printre altele că „ulterior momentului epuizării Fondului Proprietatea, prin emiterea de titluri de despăgubire de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, în lipsa unei participații a statului la Fondul Proprietatea, nu mai pot fi parcurse toate etapele procesului de acordare a despăgubirilor reglementate de către titlul VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că persoanele îndreptățite se află în imposibilitatea exercitării după această dată a dreptului de opțiune privind dreptul la despăgubire sub formă de acțiuni la Fondul Proprietatea”, se ridică întrebarea firească dacă o persoană diligentă, care ar fi lecturat textul respectiv ar mai putea fi sancționată cu aplicarea termenului de prescripție de 3 ani pentru neexercitarea dreptului său la opțiune.

În aceeași expunere de motive, legiuitorul confirmă și că „în acest moment nu mai există un mecanism instituțional și legal prin care să se concretizeze dreptul persoanelor îndreptățite la acordarea despăgubirilor și prin urmare se impune acordarea unui interval de timp în vederea identificării de către statul român a unor soluții financiare privind continuarea procesului de acordare a despăgubirilor.”

Având în vedere și existența hotărârii pilot *Maria Atanasiu și alții împotriva României*, prin care Curtea Europeană a ales să sancționeze sistemul de despăgubire creat prin legea nr. 247/2005 se ridică o nouă întrebare firească, și anume dacă mai pot fi aplicată sancțiunea prevăzută de legea respectivă, în contextul apariției unei noi legi, cea cu nr. 165/2013, prin care statul încearcă tocmai a pune în acord legislația internă cu jurisprudența Curtii Europene.

Pe de altă parte, la fel de relevantă este și întrebarea dacă pasivitatea unei persoane, în exprimarea unei opțiuni, astfel cum se impune și prin titlul de despăgubire, nu ar putea fi sancționată prin aplicarea termenului de prescripție, și, respectiv dacă se poate considera că OUG nr. 62/2010 sau OUG nr. 4/2012 ar fi de natură a reglementa o cauză specială de suspendare a prescripției extinctive.

În concluzie, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă va constata admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

“Cum se interpretează dispozițiile art. 18 ind. 1 alin. 4 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, în corelare cu dispozițiile art. III din OUG nr. 62/2010 și ale art. unic din OUG nr. 4/2012, aprobată prin Legea nr. 117/2012, respectiv dacă termenul de prescripție prevăzut de dispozițiile art. 18 ind. 1 alin. 4 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005 este afectat de o cauză specială de suspendare a prescripției extinctive, în reglementarea dată de dispozițiile art. III din OUG nr. 62/2010 și ale art. unic din OUG nr. 4/2012, aprobată prin Legea nr. 117/2012.”

7

Va dispune, conform dispozițiilor art. 520 alin. 2 Noul Cod procedură civilă, suspendarea judecării apelului declarat de reclamantul, cu domiciliul în, împotriva sentinței civile nr., pronunțată de Tribunalul Mehedinți – Secția I Civilă în dosarul nr., în contradictoriu cu intimata-pârâtă, cu sediul în, având ca obiect „pretenții”.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

“Cum se interpretează dispozițiile art. 18 ind. 1 alin. 4 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, în corelare cu dispozițiile art. III din OUG nr. 62/2010 și ale art. unic din OUG nr. 4/2012, aprobată prin Legea nr. 117/2012, respectiv dacă termenul de prescripție prevăzut de dispozițiile art. 18 ind. 1 alin. 4 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005 este afectat de o cauză specială de suspendare a prescripției extinctive, în reglementarea dată de dispozițiile art. III din OUG nr. 62/2010 și ale art. unic din OUG nr. 4/2012, aprobată prin Legea nr. 117/2012.”

Dispune, conform dispozițiilor art. 520 alin. 2 Noul Cod procedură civilă, suspendarea judecării apelului declarat de reclamantul, cu domiciliul în, împotriva sentinței civile nr., pronunțată de Tribunalul Mehedinți – Secția I Civilă în dosarul nr., în contradictoriu cu intimata-pârâtă, cu sediul în, având ca obiect „pretenții”.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi, 14 Aprilie 2016.

Președinte,

.....

Judecător,

.....

Grefier,

.....

Red.

Tehnored. .../ 09 05 2016